

Τα ψεύδη του Ερντογάν για τα γεγονότα του 1919-1922

[Πολιτισμός / Ιστορία](#)

[Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων](#)

Η ρητορική του Τούρκου Προέδρου Ερντογάν κατά της Ελλάδος εμπλουτίστηκε φέτος, εκατό χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή, με το επιχείρημα ότι οι Έλληνες και όχι οι Τούρκοι διέπραξαν Γενοκτονία κατά τη δραματική εκείνη περίοδο. Αλλά και στην Ελλάδα ορισμένοι διερωτώνται: Οι δικοί μας δεν διέπραξαν βιαιότητες; Είναι χρήσιμο, λοιπόν, να θυμίσουμε ορισμένα στοιχεία.

Η Γενοκτονία των Χριστιανών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας άρχισε το 1894 με τον διωγμό των Αρμενίων από τον Σουλτάνο Αμπντούλ Χαμίτ Β΄ και συνεχίστηκε κατά την περίοδο 1914-1922 από το καθεστώς των Νεοτούρκων (Κομιτάτο Ένωση και Πρόοδος) και από την Κυβέρνηση του Μουσταφά Κεμάλ. Όλοι οι ανεξάρτητοι μελετητές, ακόμη και σοβαροί Τούρκοι ιστορικοί, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η εξόντωση των Ελλήνων και των Αρμενίων ήταν ένα σχέδιο οργανωμένο άνωθεν και εφαρμόστηκε με τη συμμετοχή Στρατού, Χωροφυλακής, τοπικών διοικητών,

συμμοριών ατάκτων, αλλά και απλών Τούρκων πολιτών.

Στην περίπτωση της άσκησης βίας από Έλληνες στρατιώτες ή πολίτες κατά Τούρκων αμάχων έχουμε κάτι τελείως διαφορετικό. Δεν υπάρχει σχέδιο, δεν υπάρχει άνωθεν εντολή. Μεμονωμένοι Έλληνες όντως προέβησαν σε πράξεις απαράδεκτες και καταδικαστέες. Η διαφορά, όμως, είναι ότι οι Ελληνικές Αρχές στη Μικρά Ασία τιμώρησαν όσους Έλληνες συνέλαβαν. Άλλωστε ο Ελληνικός Στρατός μετέβη στη Σμύρνη τον Μάιο 1919 με πενταετή εντολή από τη Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων. Μετά από 5 χρόνια προβλεπόταν δημοψήφισμα για το μέλλον του βιλαετίου της Σμύρνης. Η Ελληνική Διοίκηση είχε συμφέρον να είναι ήπια και φιλική προς τον εντόπιο μουσουλμανικό πληθυσμό, ο οποίος θα ψήφιζε στο δημοψήφισμα.

Καλό είναι να θυμόμαστε ότι λίγες ημέρες μετά την αποβίβαση του Ελληνικού Στρατού στη Σμύρνη εκτελέστηκαν δύο Έλληνες στρατιώτες με απόφαση στρατοδικείου. Επρόκειτο για πράξη παραδειγματισμού, πιθανόν αυστηρή, που έδινε το μήνυμα ότι οι Ελληνικές Αρχές τιμωρούν τις πράξεις βίας κατά των εντοπίων Μουσουλμάνων.

Οι Ισραηλινοί συγγραφείς και ερευνητές Benny Morris και Dror Ze'evi στο πρόσφατο και άριστα τεκμηριωμένο βιβλίο τους «Η Τριακονταετής Γενοκτονία, ο αφανισμός των Χριστιανικών μειονοτήτων της Τουρκίας (1894-1924)» καταθέτουν μαρτυρίες από έγγραφα δυτικών διπλωματών και ιεραποστόλων της περιόδου εκείνης και καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα. Η Τουρκική ηγεσία είχε προσχεδιάσει την εξόντωση των Ελλήνων και των Αρμενίων για να παραμείνει η

χώρα τους αμιγώς τουρκική και μουσουλμανική. Η Γενοκτονία ήταν κρατική πολιτική. Στην περίπτωση των Ελλήνων που διέπραξαν βιαιότητες αναφέρονται μεμονωμένα περιστατικά και μάλιστα σε πλήρη αντίθεση με τις εντολές που είχαν άνωθεν. Οι συγγραφείς καταγράφουν ότι τον Απρίλιο του 1920 τρεις Έλληνες «αρχηγοί ληστών» απαγχονίσθηκαν δημοσίως με εντολή του Αρμοστή-Διοικητή της Σμύρνης Αριστείδα Στεργιάδη, διότι διέπραξαν φόνους μουσουλμάνων αμάχων.

Οι δύο Ισραηλινοί συγγραφείς κατόπιν εξαντλητικής έρευνας στα έγγραφα της εποχής εκείνης διαπιστώνουν ότι πολλές από τις καταγγελίες που έκαναν οι Τούρκοι για δήθεν εγκλήματα Ελλήνων αποδείχθηκαν ψευδείς και αβάσιμες. Επίσης τονίζουν ότι στις σπάνιες περιπτώσεις, κατά τις οποίες Χριστιανοί επιτέθηκαν σε Μουσουλμάνους κατά την περίοδο 1894-1924, ουδείς Ορθόδοξος κληρικός συμμετείχε. Αντιθέτως από την τουρκική πλευρά υπήρχε θρησκευτικός φανατισμός, γι' αυτό πολλοί Έλληνες και Αρμένιοι εξισλαμίσθηκαν δια της βίας.

Την Ιστορία γράφουν τα ντοκουμέντα και όχι ο Ερντογάν.

Έντυπη πηγή: εφημερίδα Παραπολιτικά (24.9.2022)

<https://bit.ly/3xSdjcl>